

Sobre Sjoman i Suècia

Com a conseqüència del post-franquisme les cartelleres nacionals han esdevingut una mena de cinemateca on s'hi ha pogut trobar des del film clàssic mut soviètic fins al darrer porno-suau. Les distribuïdores no han tingut cap mirament i han arplegat tot allò que sonés a prohibit en temps pretèrit i que l'espanyolet estaria disposat a empassar-se.

A més de les pel·lucasses, pel·lícules i pel·liculetes, també ha arribat el temps de completar o descobrir filmografies de gent que, o coneixíem malament o només coneixíem de referències. En **Vilgot Sjoman** és un l'aquests. I de la seva dotzena de films se n'han projectat cinc aprofitant la conjuntura, però sense respectar dates, sense cap ordre: la primera estrena va ser «**En Handfull Karlek**» (Un grapat d'amor, 1974) a la que seguiren «**Syskonbadd 1782**» (Ma germana, mon amor, 1965), «**Jar Ar Nyfiken**» (Jo sóc curiosa, 1967) «**Troll**» (id., 1971) i «**491**» (id., 1964). Per a conèixer el món filmic d'en Sjoman aquest desordre no és la millor manera. Ara en el Principal se'n pot veure una, la tercera citada.

1. Parlar de cinema i Suècia és parlar de la Greta Garbo i de l'Ingmar Bergman (hom espera que quan es revisi la seva obra sense el fantasma de l'apologia, s'arribi a conclusions ben diferents a les d'ara) i la resta no compta. Una resta formada pels clàssics Sjostrom i Stiller i una nova generació de cineastes sortits els anys seixanta, dels quals coneixem a la Zetterling i en Widerberg i Sjoman.

2a. «Erem un grup d'avançats quan rodàrem «**Jar Ar Nyfiken**». Teníem l'arrogància de pretendre estar cinc anys avançats sobre els altres. Dèiem algunes vegades: dins de cinc anys els altres es deixaran arrossegar dolçament i faran el que nosaltres fem ara. Haurérem tingut raó.

«I si tenim raó, una pila d'escenes d'amor modernes apareixeran desesperadament arcaïques. Totes eixes històries de llençols apujats i llums tamisats per a amagar el sexe de la gent resultaran grotesques i ridícules. El què volem: suprimir els «clixés», cinema perquè les parets dels estudis puguin obrir-se i tinguem tots la possibilitat de trencar amb les velles tradicions idiotes del realitzar pintures de l'home, franques, netes i autèntiques.

«(...) Ma primera intenció era enviar al diable els estudis, capbussar-me en la realitat, filmar tot el que em semblava essencial. No tenia la menor importància que la cambra s'endinsés en les coses agradables, o desagradables, apetitoses o artístiques —podia

esser qualsevol cosa mentre fos viu, bullent, i que olorés a Suècia, la societat sueca, de ole als anys seixanta. Tres anys després estava a punt. Havia realitzat dos films sobre el despertar polític a Suècia. És el tema de «Jo sóc curiosa»: el que s'escau quan la virginitat política és desponcellada.»

2b. El film comença amb ànsies de «cinéma-vérité»: la protagonista, Lena (Lena Nyman, veritable coautora del film que a més és col·laboradora en el guió signat pel propi Sjoman) entrevista gent sueca sobre la seva forma de vida, el seu turisme a Espanya, verificant-se un dels grans temes del cinema suec, l'avorriment; però més tard la Lena «s'enrotlla» amb un «tio» i ens expliquen la història d'amor-desamor; tot això esquitxat de diverses referències a la dictadura espanyola i al general Franco, que semblen servir d'exorcismes a fantasmes personals i notan-personals.

El film ha envellit. El seu conjunt resta molt híbrid: sembla ser que en Sjoman tenia moltes idees al cap i no sabia quina triar, una mena de pel·lícula-collage (ben diferent a la que fa en Makavejev, per exemple) per a explicar això de la virginitat política desflorada.

Amb tot però, és film que s'ha de veure, perquè el cinema suec no s'acaba amb Bergman i perquè Sjoman fa cinema interessant malgrat que a vegades sigui fallit.

D'altra banda, «Jo sóc curiosa» va servir per aixecar el sostre de la censura de molts països (em refereixo a la censura del 1967, quan aleshores a l'Estat Espanyol aquest film era impensable). L'explicitat de caire sexual d'alguna escena va causar l'existència de dues versions: les anomenades groga i blava, la segona més «suavitzada» que la primera. Per sort, aquí ens ha arribat la groga però onze anys després de la seva realització.

Lluís Bauxell

Telefons d'Urgència

Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències	
de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
"	870 78 61
Parada Taxis	870 30 28

illa sports
tot per a l'esquí

Generalíssim, 165
Telèfon 870 16 34
GRANOLLERS

LLIBRERIA MONTSENY

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

Agenda

Cinema

ASTORIA

Sexualmente vuestro

El Gran Caracol

MAJESTIC

¡Arriba Hazoña!

Por la senda más dura

MUNDIAL

Las eróticas vacaciones de Stela

Secuestro

PRINCIPAL

Yo soy curiosa

SALA SANT ESTEVE - club infantil

Mary Poppins

Teatre

Dissabte, 3 - Nit 11,45

Diumenge, 4 - Tarda 5,45

Club de Tennis Els Gorchs

Marieta Cistellera

Exposicions

Museu de Granollers

Granollers d'ahir i d'avui

Tarda, 6,30 a 8,30

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Teresa Santamaria

Feiners: 7 a 9

Festius: 11 a 2 i de 5,30 a 9

A B, Galeria d'Art

Sala A - Pop-Art a Catalunya

Sala B - Serret, pintures

Matí de 11 a 2 Tarda de 6,30 a 9,30

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Pintures i dibuixos

Tony de Riba i Jordi Estrada

Feiners: de 6 a 9

Festius: de 4 a 9

Diumenge, 4

Futbol

Camp C. D. Granollers

A les 9 - Alevins

Granollers A - C. F. Mollet

A les 10 - Juvenils

Granollers B - Castellar

A les 11,45 - Juvenils

Granollers A - O.A.R. Vic

Handbol

Campionat Juvenil Segon Grup B

A les 11

B. M. Granollers - Puig-reig

Campionat Prov Primera Categoria

A les 12,15

B. M. Granollers - Puig-reig